

מת (קריות) 78795-03-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

מ"ת (קריות) 78795-03-25 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום קריות

מ"ת (קריות) 78795-03-25

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בקריות

[21.04.2025]

כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה

החלטה

1. ביום 31.3.25 הוגשו נגד המשיב כתב אישום ובקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים. זוהי החלטה המכריעה בבקשת המעצר לפיה המשיב יוחזק במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

האשמה המיוחסת למשיב:

2. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע של עבירות חבלה חמורה - לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין), תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית - לפי סעיף 382 (ג) בצירוף סעיף 380 לחוק העונשין, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו - לפי סעיף 273 לחוק העונשין, הפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין, איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין ופגיעת בת זוג - לפי סעיף 335 (ב) לחוק העונשין.

3. עובדות האישום מתארות אירוע מיום 18.3.25, אשר החל בשעה 03:00 בקירוב בבית מגוריהם של המשיב וזוגתו, הגב' ס' ק' (להלן - נפגעת העבירה) ממשיך עם הגעת שוטרים למקום בשעה 10:25, בעת הובלת המשיב לתחנת המשטרה ומסתיים בתחנת המשטרה לאחר שהמשיב נאזק באיזוק המחבר בין אזיקי ידיו לאזיקי רגליו.

4. לפי עובדות האישום, המשיב הוא בן זוגה של נפגעת העבירה מזה חמש שנים ולהם בת משותפת המצויה באומנה. לפי הנטען, בעת האירוע המשיב ונפגעת העבירה שתו משקאות לאלכוהוליים ופרץ ביניהם ויכוח על רקע רצונה של הנפגעת לפעול להשבת בתם לחזקתה ולשוב עמה למקום הולדתה בבלארוס.

במהלך הוויכוח ובעקבותיו המשיב כעס והכה במכות אגרוף את ראש הנפגעת, פניה ואוזנה הימנית, עד אשר נפלה ארצה. עוד ובהיותה שרועה על הרצפה, אחז בצווארה באמצעות ידיו, חנק אותה, הטיח את ראשה ברצפה ושם לחנוק אותה בשנית.

5. בהמשך לאמור ובעודה שרועה על הרצפה נטל המשיב סכין בעלת להב באורך 15 ס"מ, הצמידה לצווארה של הנפגעת ופצע את צווארה. לאחר מכן, בעט בצלעות גופה ובידה השמאלית מספר פעמים, הרימה מהרצפה ודחף אותה לחדר השינה שם הורה לה ללכת לישון.

בחדר השינה, כך נטען בעובדות האישום, המשיב איים על נפגעת העבירה שיחתוך לה את הראש ויטמון אותו בחול כך שאיש לא יחפש אותה ולא ימצאנה.

נטען כי כתוצאה ממעשיו נדרשה נפגעת העבירה לקבל טיפול רפואי בבית חולים הגליל בנהריה על רקע חבלות גוף שנגרמו לה הכוללות שבר כותרת שניים משיניה, נפיחות באוזן ימין וחתכים בצוואר ובמותן.

עוד נטען כי כאשר המשיב נרדם, נפגעת העבירה ניצלה את ההזדמנות לצאת מחדר השינה, להיכנס לחדר השירותים ולהתקשר למשטרה.

6. בעקבות כך, בשעה 10:25 בקירוב הגיעו ארבעה שוטרים למקום והודע למשיב על מעצרו.

נטען כי במהלך הובלתו לניידת סירב המשיב להיכנס לתוכה וכן השמיע צעקות וקללות לעבר השוטרים. כמו כן, במהלך הנסיעה הכה המשיב באמצעות ידיו על חלונות הניידת והמשיך להשתולל תוך ניסיון לדחוף את אחד השוטרים גם בתחנת המשטרה.

המשיב הובל לחדר סיוור, שם נשכב על הרצפה וניסה לנשוך את אחד השוטרים, תפס בחגור של אחד השוטרים בנסותו להגיע לאקדחו ובעט ברגל השוטר באמצעות רגליו האזוקות.

צוין בעובדות כי כתוצאה ממעשי המשיב נגרמו לשוטר פצע מדמם ברגלו הימנית ולשוטר אחר שריטות באגודל ידו.

בקשת המעצר ונימוקיה:

7. בבקשת המעצר ובמעמד הדיון נטען כי למבקשת ישנן ראיות להוכחת המיוחס למשיב. עוד נטען כי ישנה עילה למעצר המבוססת על נסיבות ביצוע העבירות לכאורה, עברו הפלילי של המשיב הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה אם יורשע במיוחס לו, מצבו הפסיכיאטרי ושימוש דרך קבע באלכוהול בכמויות גדולות.

- לטענת המבקשת אין חלופה הולמת "אשר תנטרל את הסכנה הנשקפת מן המשיב מלחזור ולבצע את המיוחס לו בכתב האישום" ולפיכך התבקש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. טענות המשיב:
8. במעמד הדיון הצהיר ב"כ המשיב כי ההגנה מסכימה שישנן ראיות לכאורה וישנה עילת מעצר "בכל הנוגע לעבירות כלפי בת זוג", אך לא לגבי המשך האירוע בכל הנוגע לעבירות כלפי השוטרים. לטענת ב"כ המשיב השוטרים פעלו ניגוד לנהלי המשטרה כאשר כבלו את המשיב "כבילת בננה", שאינה כבילה חוקית ובכך למעשה תקפו את המשיב. נטען כי התנהלותו של המשיב בנסיבות אלה אינה אלא התנהגות לגיטימית בתגובה לפעולה לא חוקית.
9. לטענת ב"כ המשיב אם תתקבל טענתו באשר לקושי הראייתי להוכחת העבירות כלפי שוטרים, הרי שמידת הסיכון והמסוכנות הנשקפים מהמשיב קטנה וכך גם החשש לשיבוש מהלכי משפט. עוד נטען כי עילת המעצר עוסקת ביחסים שבין המשיב לזוגתו, כך שניתן להפנות את המשיב לשירות המבחן לבחינת חלופה מוסדית שיהא בכוחה לתת מענה לסיכון והמסוכנות הנשקפים לנפגעת העבירה הן באמצעות הרחקתו ממנה והן באמצעות מענה לבעיית התמכרותו של המשיב לאלכוהול.
- הכרעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לגבי העבירות כלפי נפגעת העבירה:
10. כאמור ההגנה הסכימה כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות שביצע המשיב כלפי נפגעת העבירה. ואכן עיון בתיק החקירה מלמד כי הראיות שישנן בידי המבקשת מקימות סיכוי סביר להרשעת המשיב במעשי אלימות פיזית ומילולית כלפי נפגעת העבירה, בנסיבות המקימות עילת סיכון ומסוכנות בעוצמה משמעותית, ללא כל קשר לעבירות הנוספות שיוחסו לו בקשר להתנהלותו עם הגעת השוטרים.
- אעיר כי איני נדרשת "לפירוק" מעשה התקיפה ויחוס שלוש עבירות אלימות בגין מעשי האלימות הפיזית שביצע כלפי הנפגעת. עניין זה ראוי להתייחסות בהליך העיקרי ואין בו כדי להשפיע על החלטת המעצר.
11. אעיר כי גרסתו של המשיב במהלך החקירה אשר הכחישה את תקיפתה של נפגעת העבירה הובילה לביצוע פעולות חקירה לא מעטות עד שהופרכה. המשיב הכחיש את המיוחס לו גם לאחר שעומת עם הראיות המפריכות והתמיד בגרסתו תוך הישענות על כך שנפגעת העבירה שתתה לשוכרה.
12. ראוי לציין כי מעבר לדיווח על אודות העבירות שהמשיב ביצע כלפי נפגעת העבירה והתיעוד הרפואי והחזותי על אודות חבלות הגוף שנגרמו לה, ניתן ללמוד על הנסיבות בהן יצרה הנפגעת קשר עם המשטרה וניהלה עימם שיחות בזמן שהמשיב ישן ולא היה באפשרותה לצאת מהדירה (ראו דבריה לשוטרים במהלכם החלה לבכות לאחר שהבהירה כי עליהם לסייע לה לצאת מהבית מבלי שהמשיב יתעורר כי: "אם יתעורר הוא יהרוג אותי גם ככה את כל הצלעות הוא שבר לי, כואבת לי הבטן, הוא עם הרגל תקף אותי, בוכה, אסור לשבור את הדלת רק בשקט שאלך מפה, את מבינה אותי ילדונת? אני צריכה איכשהו בשקט ללכת מהבית אני אנסה למצוא מפתח לדירה... הוא אמר הבת שלך מתה ואין לך את מי לחפש ואני ילדתי אותה בישראל אלוהים אלוהים תעזרי לי" (מתוך תרגום הקלטת אחת השיחות של נפגעת העבירה עם המשטרה, שיחה אורך הקלטה 06:26 סומן עז).
13. זאת ועוד, עיון בהודעותיה של נפגעת העבירה מלמד כי ביום 19.3.25 מסרה הנפגעת כי אוהבת את המשיב ולא רוצה להתלונן עליו (עמ' 1 ש' 6), כי חתך אותה בצוואר מאהבה (עמ' 2 ש' 30) כמעשה חינוך (עמ' 2 ש' 34) והיא אשמה בכל: "כי רציתי לדבר עם הקונסוליה להחזיר את הבת שלי ואני אשמה שהתקשרתי למשטרה. אם הוא לא יהרוג אותי אני אהרוג את עצמי" (עמ' 3 ש' 52).
- כאשר התבקשה להרחיב בעניין השיח שהתנהל בינה לבין המשיב בחדר השיבה הנפגעת: "כלום לא רוצה לספר כלום. אמר שיחתוך לי את הראש ויטמון בחול ואף אחד לא ימצא וגם לא יחפש אותו וזה ממש עצוב זו האמת אף אחד לא יחפש אותי אפשר להרוג בן אדם ואף אחד לא יחפש אותו זה ממש עצוב. לאחר מכן הוא הלך לישון וכשהוא נרדם יצאתי מהחדר התקשרתי למשטרה מהטלפון שלו כשהייתי בשירותים" (עמ' 3 ש' 63; עוד ראו התייחסותה לאפשרות לערוך עימות עם המשיב בעמ' 4 ש' 82 - 89).
- הנה כי כן, המעין בחומר החקירה מוצא בסיס איתן לקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר מבוססת היטב בכל הקשור למעשי האלימות הפיזית והמילולית כלפי נפגעת העבירה.
- הכרעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לגבי העבירות כלפי השוטרים:
14. לפי חומר החקירה, במהלך נסיעתם למקום, התקשרו השוטרים לטלפון ממנו התקשרה הנפגעת ובאחת הפעמים ענה המשיב אשר "החל לקלל את השוטר ברוסית וניתק את השיחה ומרגע זה לא היה מענה מהטלפון" (ראו דוח פעולה מסומן ב' ומזכר מיום 26.3.25 סומן עט).

15. סירוב המשיב להיכנס לניידת מתועד בדוח הפעולה של השוטר רס"ל חרב דיאה כמי שראה את הכנסתו לניידת על ידי השוטרים מוחמד ונחלה וכן התנהלותו בחדר הסיוור, בעקבותיה - כך צוין בדוח: "חסן ביקש מהיומנאי שמעון שיביא אציקי רגל ונאזק החשוד בננה" (מסומן ו).
- בדוח הפעולה שערך רס"ב אבו גנב חסן צוין כי המשיב המשיך להשתולל גם בתחנה, שכב על הרצפה, רצה שיסירו ממנו את האציקים, שכב על הרצפה ובעט עם רגליו. נכתב כי בעקבות כך התבקש היומנאי להביא אציקי רגליים: "כי הנל המשיך להשתולל ניסה לנשוך את השוטרים תפס את החגור שלי רצה להגיע לאקדח" ובעקבות כך, כך צוין השוטר חסן בדוח: "אציקי אותו בננה התנהג לכבילה נתן לי בעיטה עם האציקים כאשר שכב פגע לי ברגל ימין פצע אותי" (סומן ז; עוד ראו דוח פעולה שערך רס"ל עמאר מחמוד סומן יט ודוח פעולה שערך השוטר חורי נחלה סומן כ). יוער כי ישנו בתיק החקירה מזכר של החוקר חג' לפיו חדר הסיוור לא מצולם (סומן ס), אך לתיק צורף תיעוד של מצלמות השוטרים שלקחו חלק במעצר המשיב והבאתו עם נפגעת העבירה לתחנה.
16. כבילת בננה הוא כינוי לחיבור בין אציקי ידיים לאציקי רגליים לאחר באופן המגביל הגבלה ממשית את תנועות העצור תוך גרימת כאב וסבל. בדוחות השוטרים כונתה חיבור איזוק ידיו של המשיב לאיזוק רגליו כבילת בננה, אך הצופה בתיעוד מצלמות הגוף של השוטרים יגלה כי החיבור בין ידי המשיב לבין רגליו נעשה באופן שונה, בוודאי לא כזה שיש בו להשפיע על הליך המעצר (ראו קובץ 13 וקובץ 24 בדיסק הכולל את סרטוני מצלמות האבטחה). ודוק. איני נוקטת עמדה אם הנסיבות הצדיקות איזוק כפול והתנהלות כלפי המשיב כפי שהתנהלו השוטרים כלפיו מעת מעצרו. ראוי שעניין זה יבורר במהלך ניהול המשפט.
17. היש הראיית בגולמיותו אומנם מניח תשתית לביסוס הנטען נגד המשיב גם באשר לעבירות כלפי השוטרים אם כי יש לו פוטנציאל לשנות פנים במהלך ניהול המשפט וזאת לנוכח התיעוד במצלמות הגוף של השוטרים. ראשית, יש לתמוה מדוע ישנו תיעוד שאינו רציף וקטוע ללא הסבר מניח את הדעת, באופן המחסיר מכל המצלמות את הרגעים בהם המשיב נהג באלימות כלפי השוטרים או הפריע להם בעת מילוי תפקידם. שנית, מצאתי להפנות לקובץ 14 ולקובץ 17 שהם תיעוד ממצלמות הגוף של השוטרים שערכו את נפגעת העבירה לתחנה בהם לא נמצא תיעוד להתנהלות לא תקינה מצד המשיב במהלך הכנסתו לניידת כפי שנכתב בדוח של השוטר חרב דיאה.
- קובץ 26, קובץ 27 וקובץ 21 הם ממצלמות הגוף של מי שהוביל את המשיב לתחנה ובהם ניתן למצוא התנהלות רגועה מצד המשיב ללא כל סימן להתנגדות. כאמור המצלמות לא תיעדו את כל האירוע ודווקא לרגעי האמת אין להם מה להוסיף. בקובץ 21 ובקובץ 26 ניתן לשמוע את השוטר מעיר למשיב שלא יתנגד ללא הסבר נלווה ולמרות שקצב ההליכה לניידת לא השתנה ולאחר שהמשיב חוזר על דברי השוטר בקול מתגרה, השוטר מרתק אותו לרצפה ולאחר מכן ממשיך להוביל את המשיב לכיוון הניידת ללא כל התנגדות מצד המשיב.
18. יובהר כי אין ללמוד מהאמור כי ישנה פגיעה בגולמיות הראיה אליה מצטרפת חזקת התקינות שתחייב בירור לגבי התיעוד החסר. עם זאת, אין לחדד כי יש לאמור פוטנציאל לשינוי במצב הראיות אגב ניהול ההליך. עתירת המשיב להפניה לתסקיר לבחינת חלופה:
19. נפגעת העבירה ילידת ולפי נתוני משרד הפנים אינה תושבת ישראל ומורשית להימצא בישראל מיום 1.8.19 ועד ליום 25.3.25 (מסמך סומן סג). עמדתה של נפגעת העבירה באשר למעשי הנאשם אמביוולנטית וברי כי בחינת הסיכון והמסוכנות תעשה בראי הפגיעה הפוטנציאלית בערכי החברה ולא דרך עיניה הקורבניות של נפגעת העבירה.
20. המשיב יליד 1996 ולחובתו הרשעה בגין עבירת תקיפה בגינה נשפט ביום 30.6.24 למאסר על תנאי בן שלושה חודשים וזאת אם במהלך שלוש שנים ישוב לבצע עבירת אלימות (גיליון רישום פלילי - סומן י' וכן ראו העתקי כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין מהליך ת"פ 56781-10-22 המלמדים כי העבירה בוצעה כלפי עובד סופר פארם בעקבות ניסיונו להניא את המשיב מניסיונותיו להסיר זמזם מעל מוצר לשם נטילתו).
21. חומר החקירה מלמד כי שני בני הזוג מוכרים למשטרה "כאלכוהוליסטים עם ריבוי אירועים" (ראו דוח פעולה מסומן ג). המשיב נעצר ולפי דוחות השוטרים "נראה שיכור ויש ריח של אלכוהול חזק מאוד" (ראו דוח פעולה סומן ו).
22. זאת ועוד, בתיק החקירה ישנו תיעוד רפואי בעניינו של המשיב ממנו עולה כי דיווח לגורמי טיפול פסיכיאטריים בסוף חודש ינואר שנת 2025 על שימוש יומי באלכוהול מזה שש שנים, "בממוצע בקבוק וודקה ביום", קיבל טיפול תרופתי אך לאחר ביקור זה לא הגיע לביקור הנוסף שנקבע לו אצל פסיכיאטר (מסמך סומן סה).
- דוח סוציאלי הקשור לבתם המשותפת של בני הזוג שנערך לקראת ועדת תכנון להמשך טיפול בקטינה בחודש פברואר שנת 2025 לימד כי המשיב הגיע לשיחת הכרות עם העו"ס (אינטייק), נודף ריח אלכוהול אך הכחיש שימוש אינטנסיבי באלכוהול והכחיש בעיית התמכרות, "לכן לא התקדם בתהליך במרכז חוסן" (מסמך סומן סו).

23. מצב דברים זה אינו מצדיק להפנות את המשיב לשירות המבחן, אולי תתגלה שעה זו כשעת רצון מצד המשיב להעדיף טיפול בבעיית התמכרותו על פני מעצרו. בוודאי לא במסגרת הליך המעצר, בטרם בורר לאן פניו וכיצד בכוונתו לנהל את עניינו במסגרת ההליך העיקרי.

משאבי הציבור מוגבלים ושימוש מושכל בהם מקדם זכויות באמצעות חלוקה ראויה שלהם. לו משאבי המדינה היו בלתי מוגבלים טוב היה להפנות כל עצור לשירות המבחן לשם בחינת מצבו וקבלת תמונה מלאה על אודותיו בכדי להתאים טוב ככל הניתן את הטיפול בעניינו לתכלית ההליך הפלילי.

הואיל והמצב שונה, הנחתה הפסיקה דרך לאזן את השיקולים והאינטרסים הנוגדים ולפיה אין מקום להורות על עריכת תסקיר. אם כן, בנסיבות אלה ובהעדר חלופה אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

תיק החקירה יושב למבקשת באמצעות המזכירות הפלילית, אשר תתעד את השבתו בנט.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.